

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Partiet Venstres Ordfører udtalte sig jo nærmest, imod sine tidligere Ytringer paa dette Omraade, for, at Statens Virksomheder skulde betale sig, og jeg tror jo nok, jeg tør sige, at det er til Trivialitet, dette Udtryk er blevet gentaget her i Salen og i det andet høje Ting af Repræsentanter for alle Partier saavel som af Repræsentanter for Ministeriet. Vi er jo alle enige om, at vi bør tilstræbe at faa Statens Virksomheder til at bære sig, og saa forekommer det mig, at man i Virkeligheden ikke behøver at diskutere dette Princip yderligere. Thi ingen, heller ikke Partiet Venstre, som det ærede Medlem for Skern-Kredsen (Sigurd Berg) har været Ordfører for, har jo under den foreliggende Situation været villig til at tage den fulde Konsekvens af dette Synspunkt. Det ærede Medlem for Skern-Kredsen udtalte, at man fra Ministeriets Side mærkeligt nok havde vist sig mere ivrig for at foretage Takstforhøjelser for Telegrafvæsenets Vedkommende, hvor Takstforhøjelserne foregaar administrativt, end for Postvæsenets og Statsbanernes Vedkommende, hvor det foregaar ved særlig Lov. Dette er ikke Tilfældet. Det ærede Medlem maa i saa Henseende huske forkert. Thi Forhøjelserne for Telegraf- og Telefonvæsenets Vedkommende er først kommet endda *nogen* Tid efter, at Rigsdagen har vedtaget Takstforhøjelserne for Postvæsenets og for Statsbanernes Vedkommende. Naar Regeringen har været vanskeligere stillet med Hensyn til at tage Stilling til Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Taksterne for Statsbanerne end for Postvæsenet, ligger det i, at Forholdet er mere indviklet for Statsbanernes Vedkommende end for Postvæsenets, at Aarsagerne til Underskuddet er større og af en anden Karakter, end de er det for Postvæsenets Vedkommende. Thi jeg maa overfor det ærede 22de Medlem for Hovedstaden (Fris-Skotte) gøre gældende, at det Underskud, der her er Tale om at sørge for at dække forud, er jo et Underskud, som fremkommer udelukkende paa en enkelt Konto, nemlig Lønningskontoen, og jeg ser ikke, ved hvilket andet Middel man skulde kunne tilvejebringe Dækning for forøgede Lønninger end netop ved en Portoforhøjelse. Her er der ikke noget at vente paa i Retning af svingende Konjunkturer. Forsaa vidt det ærede Medlem kom ind paa Betragtninger over svingende Konjunkturer i

den Betydning, at man kunde se Tiden an ogsaa for Postvæsenets Vedkommende, maa jeg sige det ærede Medlem imod. Det er meget muligt, saaledes som Forslaget til Lønningsloven er bygget op, at man paa et senere Tidspunkt kan naa til lavere Lønninger end dem, der nu er foreslaaede, om end det vel nok i høj Grad betvivles fra de fleste Sider, men selv om man forudsætter, at dette er muligt, mener jeg ikke, det kan føre til, at man ikke skaffer Dækning for Lønningsudgifterne paa Postvæsenets eget Budget. Det ærede Medlems Ræsonnement kan efter min Mening højest føre til, at man giver denne Lov en midlertidig Karakter, siger, at den skal være Genstand for Revision efter et Par Aars Forløb eller simpelt hen bortfalder efter et Par Aars Forløb, eller hvordan man nu foretrækker at udtrykke det. Og derom er jeg naturligvis villig til at forhandle med det Udvalg, der bliver nedsat om Sagen. Men jeg tror rigtignok, man paa det bestemteste maa hævde, at der kan ikke skaffes Dækning for Lønningsudgifter til Postvæsenet paa noget andet Sted end gennem Postvæsenets egen Virksomhed. Dertil kommer, at selv om Forhøjelsen er betydelig, hvad jeg personlig synes, er det alligevel ikke anderledes, end at det vel nogenlunde er forsvarligt at kræve denne Forhøjelse. Skulde der være Folk, som har daarligt Raad til at betale Portoen, er det jo muligt, at de kan indskrænke deres Trang til at skrive Breve.

Det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) udtrykte ved denne Lejlighed som tidligere sin Væmmelse overfor Tryksagerne og mente deri at have tilstrækkelig Begrundelse for en Forhøjelse af Portoene paa Tryksager. Jeg skal i og for sig ikke modsætte mig en mindre Forhøjelse af Portoene for Tryksager; jeg vilde ogsaa finde det meget rigtigt, idet Forhøjelsen jo i øvrigt føres igennem. Men jeg tror ikke, det ærede Medlem i og for sig har Ret i, at den Omstændighed, at det ikke passer ham at modtage Tryksager, skulde være tilstrækkelig Begrundelse for at belægge det med særlig høj Porto, thi hvis man skulde gaa efter saadanne Fornemmelser, kunde Aviserne neppe undgaa en meget højere Belastning med Porto, eftersom jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at er der noget, som fylder en stor Part af hans Medborgere med Væmmelse, er det den Dynge af Aviser, som strømmer ind til dem fra alle Sider, og som de er nødte til at læse. Det kan være meget rigtigt, at man fra Statens Side ikke bør